

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. А. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Київ

28 квітня 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України підполковник поліції Сич Сергій Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Медведєву Костянтину Олександровичу,
11.01.1996 року народження, уродженцю с. Відани
Республіки Карелія Російської Федерації,
проживаючому за адресою: Російська Федерація,
Республіка Карелія, с. Відани, вул. Гуркіна,
буд.11, кв. 12, громадянину Російської Федерації,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 438 КК України**, – тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Медведєв К.О.:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та

зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Відповідно до статті 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенції) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції, забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 147 Конвенції серйозні порушення охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції, зокрема умисне вбивство.

Підпунктом а.1) ч. 2 ст. 75 ДП I визначено, що заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів, насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема вбивство.

Відповідно до ст. 8(2)(а)(і) Римського статуту Міжнародного кримінального суду умисне вбивство є воєнним злочином.

Так, громадянин РФ, військовослужбовець 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина № 74268) молодший сержант Медведєв Костянтин Олександрович, обіймаючи посаду командира відділення-командира бойової машини 3-ї десантно-штурмової роти 1-ї батальйонно-тактичної групи цього полку, та рядовий Машков Віталій Дмитрович, обіймаючи посаду навідника парашутно-десантного взводу 3-ї парашутно-десантної роти 1-ї батальйонно-тактичної групи цього полку, починаючи з 24.02.2022 брали безпосередню участь в актах збройної агресії, в тому числі в період з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП I мали статус комбатантів, були зобов'язані дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, а також усвідомлювали існування міжнародного збройного конфлікту.

Протягом березня 2022 року Медведєв К.О. разом з Машковим В.Д. та іншими військовослужбовцями 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ перебували на території міста Буча Київської області, а саме утримували та контролювали сектор міста, який охоплював у тому числі вулицю Склизаводську та прилеглі вулиці.

У цей же період у житлових будинках по вулиці Склизаводській в місті Буча перебували місцеві жителі, які ховалися від артилерійських обстрілів та військовослужбовців ЗС РФ у підвальних приміщеннях житлових будинків, квартирах та під'їздах, були одягнені у цивільний одяг, участі у бойових діях не

брали, до таких дій не готувалися, не мали при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто були цивільними особами, які своєю поведінкою не компрометували, не провокували і не становили загрози. Про вказані обставини було достеменно відомо військовослужбовцям 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ, які після взяття міста Буча під контроль, розмістили свої блок-пости, здійснювали періодичні перевірки цивільного населення та патрулювання в районі вказаних будинків, контролюючи їх таким чином.

Так, 25.03.2022 приблизно о 13 годині (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) Медведєв К.О. та Машков В.Д., перебуваючи у форменому одязі військовослужбовців ЗС РФ і будучи озброєними автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, здійснювали патрулювання та рухалися дворами між багатопверховими будинками по вул. Склязоводській у м. Буча Київської області, зі сторони перехрестя з вулицею Яблунською у напрямку двору між будинками № 3 та № 10.

У цей час дворами між будинками № 3 та № 10 у напрямку будинку № 1 по вул. Склязоводській рухалася місцева жителька [REDACTED], [REDACTED] року народження, яка через відсутність електроенергії та водопостачання була змушена ходити по воду для приготування їжі та поверталася додому.

Помітивши [REDACTED] військовослужбовці ЗС РФ Медведєв К.О. та Машков В.Д., усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту, а також те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права і не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки та бажаючи їх настання, з метою спричинення їй смерті, в порушення положень ст. 32, 147 Конвенції та п. «а» ч. 2 ст. 75 ДП І, діючи групою осіб, без будь-яких законних підстав, разом відкрили вогонь на ураження з автоматичної стрілецької зброї по [REDACTED], яка, рятуючи власне життя, почала тікати і забігла до прибудови квартири № 145 будинку № 1 по вул. Склязоводській, однак крізь вхідні двері одна з куль влучила у [REDACTED].

Внаслідок зазначених умисних дій стосовно [REDACTED] останній спричинено сліпе вогнепальне кульове поранення живота з ушкодженням внутрішніх органів, що супроводжувалося розвитком шоку та значною крововтратою, від чого вона померла на місці події.

Отже, Медведєв К.О., будучи командиром відділення – командиром бойової машини 3-ї десантно-штурмової роти 1-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ Збройних сил Російської Федерації, спільно з Машковим В.Д., який обіймав посаду навідника парашутно-десантного взводу 3-ї парашутно-десантної роти 1-ї батальйонно-тактичної групи того ж полку та дивізії, 25.03.2022 приблизно о 13 годині (точний час досудовим розслідуванням не встановлено) здійснювали патрулювання та рухалися дворами між багатопверховими будинками по вул. Склязоводській у м. Буча Київської області зі сторони перехрестя з вулицею Яблунською у напрямку двору між будинками № 3 та № 10,

усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, а також те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права і не становить загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки та бажаючи їх настання, з метою спричинення останній смерті, у порушення положень ст. 32, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 та п. «а» п. 1 ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, діючи групою осіб, без будь-яких законних підстав, разом відкрили вогонь на ураження з автоматичної стрілецької зброї по [REDACTED], яка, рятуючи власне життя, почала тікати і забігла до прибудови квартири № 145 будинку № 1 по вул. Склозаводській, однак крізь вхідні двері одна з куль влучила у [REDACTED], спричинивши їй сліпе вогнепальне кульове поранення живота з ушкодженням внутрішніх органів, що супроводжувалося розвитком шоку та значною крововтратою, від чого остання померла у вищевказаній квартирі біля вхідних дверей на місці події.

Таким чином, Медведєв К.О. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
підполковник поліції

Сергій Віталійович СИЧ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу першого
управління процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим в
умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Яна Владиславівна ПОЛЯКОВА

« 28 » 04 2026 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:
старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
підполковник поліції

Сергій Віталійович СИЧ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року